

# Бджола

Наталія Горішна

/сонет/

Антонич б́ув хрущем, чи жартував?  
А я була бджолою, добре знаю –  
Не Євою в святенницькому раї,  
Позбавленою вибору і прав,  
А крилечком божественної ласки  
Для сповіді незайманих квіток,  
Душею незачатих діточок  
І чаром ненаписаної казки.  
Ту бджілку та́кож вигнано із раю.  
Невже й вона вкусила не той плід,  
Що від своїх важких трудів вмирає,  
Лиш краплю меду давши у цей світ?.  
Прапам'ять... Сад... Пригадую весною:  
Антонич був хрущем, а я була – бджолою.